

КОНСТИТУТСИЯ – САРМАНШАИ ХУКУК ВА ИФТИХОРИ МИЛЛАТ

Дар баробари сохибистиклол гардидани Чумхурии Тоҷикистон зарурати кабули Конститутсияи нав пеш омад. Чомеа ва давлати Тоҷикистон ба мархилаи сифатан нави таърихи инкишофи худ ворид шуда, дар кишвар давраи дигаргуниҳои кулӣ дар ҳамаи соҳаҳои ҳаёти чомеа оғоз гардид. Тоҷикистон дар баробари кабули Конститутсияи замони истиклол, озодӣ ва ҳуқуқи инсонро муқаддас ва бунёди чомеаи адолатпарварро вазифаи худ эълон карда, ва унсурҳои асосии чомеаи шаҳрвандиро муайян намуданд.

Дар Конститутсияи Тоҷикистони сохибистиклол бехтарин дастовардҳои таърихи конституционализми мамӯлики мутаракқӣ, таҷрибаи байналмилалӣ ва инкишофи демократия ва падидаҳои он, принципҳои умумии байналмилалӣ ва концепсияи ҳуқуқи фитрӣ, соҳти муосир ва созгор ба ҷаҳони воқеии муосир инъикос гардиданд. Ин имкон фароҳам сохт, ки ин санади олии таърихиву сиёсӣ аз ҷониби коршиносони байналмилалӣ сазовор арзёбӣ ва ба катори панҷ конститутсияи бехтарини ҷаҳон ворид гардад.

Тибки Конститутсия ҳуқуқ ва озодии инсон ва шаҳрванд бевосита амалӣ мешаванд. Онҳо мақсад, мазмун ва татбиқи қонунҳо, фаъолияти ҳокимияти қонунгузор, иҷроия, мақомоти маҳаллии ҳокимияти давлатӣ ва худидорақуниро муайян мекунанд ва ба воситаи ҳокимияти судӣ таъмин мегарданд. Маҳдуд кардани ҳуқуқи озодии инсон ва шаҳрванд танҳо ба мақсади таъмини ҳуқуқ ва озодии дигарон, тартиботи ҷамъиятӣ, ҳимояи асосҳои соҳтори конститусионӣ, амнияти давлат, мудофияи мамлакат, ахлоқи чомеа, сихатии аҳоли ва тамомияти арзии ҷумҳурӣ раво дониста мешавад.

Дар асоси меъёрҳои Конститутсия Тоҷикистон давлати иҷтимоӣ эълон гардида, барои ҳар як шаҳрванд шароити зиндагии арзанда ва инкишофи озодонаро фароҳам меорад. Аз ин сабаб, тақвият бахшидан ба таъминоти иҷтимоии аҳоли, тандурустӣ, маориф, илм ва фарҳанг яке аз ҳадафҳои асосии давлату ҳуқумат ба шумор меравад.

Шахс дар доираи муқаррарнамудаи қонун аз ёрии тиббии роӣгон дар муассисаҳои ниғаҳдории тандурустии давлатӣ истифода менамояд. Барои дар амал татбиқгардидани ин меъёри конститусионӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон сохторҳои соҳаи тандурустӣ таъсис ва санадҳои меъёри ҳуқуқи дахлдор қабул гардиданд.

Инчунин, Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҳар шахс ҳуқуқи озодона ширкат варзидан дар ҳаёти фарҳангии ҷомеа, эҷоди бадеӣ, илмӣ ва техникиро қафолат додааст.

Бунёди давлатдорӣ бидуни эътироф, риоя, ҳифз ва таъмини ҳуқуқ ва озодиҳои асосии инсон ва шахрванд ғайриимкон аст. Аз ин рӯ, ҳалқи тоҷик ҳамчун муассиси давлати мустақилу миллии худ озодӣ, ҳуқуқҳои инсон ва шахрвандро арзиши муқаддас эътироф намудааст. Ин арзиши олий, инъикоси ҳудро дар таҳкими маҷмӯи ҳуқуқҳо ва озодиҳои инсон ва шахрванд пайдо мекунад, ки ба ҳар фарди ҷомеа сарфи назар аз мансубияти миллий, наҷодӣ, ҷинсӣ, маҷҳабӣ (эътиқоди динӣ) ва тафовутҳои дигар тааллуқ доранд. Давлат тамоми ҳуқуқ ва озодиҳои инсон ва шахрвандро, ки дар санадҳои байналмилалӣ, ки Тоҷикистон онҳоро эътироф кардааст, қафолат медиҳад.

Барои давлат ва шахрвандони он ҷонибдорӣ аз арзишҳои баробарӣ ва ризоият муҳим мебошанд. Дар қаламрави Тоҷикистон намоёндағони миллат ва ҳалқиятҳои гуногун зиндагӣ мекунанд. Аз ин рӯ, изхори эҳтиром ва таъмини баробарҳуқуқӣ, дӯстии байни ҳамаи миллатҳо ва ҳалқиятҳо яке аз принсипҳои асосии конститусионӣ ба шумор меравад.

Бинобар ин, давлат ба ҳар кас, қатъи назар аз миллат, наҷод, ҷинс, забон, этиқоди динӣ, маҷкеи сиёсӣ, вазъи иҷтимоӣ, таҳсил ва молу мулк, ҳуқуқу озодиҳоро қафолат медиҳад. Аз ҷумла, шахрванди ҳоричӣ ва шахси бешахрванд аз ҳуқуқ ва озодиҳои муқарраргардида истифода мебаранд ва баробари шахрванди Тоҷикистон вазифа ва масъулият доранд, ба истиснои ҳолатҳои, ки қонун пешбинӣ намудааст.

Ҳамзамон, ҳар кас қафолати ҳифзи судӣ дошта, ҳуқуқ дорад талаб намояд, ки парвандаи ўро суди босалоҳият, мустақил ва бегараз, ки тибқи қонун таъсис ёфтааст, баррасӣ намояд. Ҳеч касро бе асоси қонунӣ дастгир, ҳабс қардан мумкин нест. Ҳар шахс аз лаҳзаи дастгир шудан метавонад аз ёрии адвокат истифода кунад.

Мутобики Конституция Чумхурии Тоҷикистон давлати дунявӣ буда, ҳар кас ҳуқуқ дорад муносибати ҳудро нисбат ба дин мустақилона муайян намояд, алоҳида ва ё яқоя бо дигарон динеро пайравӣ намояд ва ё пайравӣ накунад, дар маросим ва расму оинҳои динӣ иштирок намояд.

Ҳамзамон, Конституция ҳуқуқи муттаҳид шудан, иштирок дар ҳаёти сиёсӣ ва идораи давлатӣ, ташкили ҳизбҳои сиёсӣ, иттифокҳои касаба ва дигар иттиҳодияҳои ҷамъиятро ба шаҳрвандон кафолат додааст.

Ҳулоса, дар Чумхурии Тоҷикистон ҳуқуқу озодихо тибқи Конституция кафолат дода шуда, ҷиҳати амалӣ гардидани онҳо тамоми тадбирҳои ташкиливу ҳуқуқӣ аз ҷониби давлат роҳандозӣ гардида, мунтазам идома доранд. Ҳамин аст, ки Чумхурии Тоҷикистон дар байни

ҷомеаи ҷаҳонӣ мавқеи устуворро соҳиб гашта, бо ташаббусҳои ҷаҳонии кишвар соҳиби эътибору эътироф гардидааст. Бо боварии комил метавон гуфт, ки Конституция пурра ба талаботи қонунофаринии ҷаҳон ҷавобгӯ буда, ҳар як моддаи он бо назардошти ирода ва ормонҳои қулли мардуми кишвар қабул шудааст.

Ҳолализода Анораи Сирочиддин, мутахассиси шуъбаи ҳуқуқи байналмилалии ММК